

مسابقات هفته بیست و هفتم لیگ دسته اول فوتبال کشور از امشب با برگزاری ۹ مسابقه دوباره کلید می‌خورد. ۱۱۳ روز از آخرین سوتی که برای یک بازی رسمی در لیگ دسته اول فوتبال کشور به صدا درآمده بود، می‌گذرد (غیر از بازی عقب‌افتاده هفته گذشته تیم‌های هوادار و سپیدرود) و امشب تیم‌های حاضر در این رقابت‌ها بار دیگر مقابل هم قرار می‌گیرند. این مسابقات هم مانند بازی‌های لیگ برتر به روزهای حساس خودش نزدیک شده بود و ۲ تیم کرمانی حاضر در جدول، امید زیادی برای رسیدن به سطح اول فوتبال ایران دارند؛ البته در انتهای جدول هم غیر از نماینده تبریز که سقوط قطعی شده است، چند تیم دیگر شدیداً خطر سقوط را حس می‌کنند. حساس‌ترین بازی این هفته، بدون شک جدال تیم‌های اول و دوم جدول...

۰۸

دختران وزنه‌بردار به توکیو نمی‌روند

دختران وزنه‌بردار که مدت‌ها منتظر پاسخ کمیته بین‌المللی المپیک برای تعلق وایلد کارت بودند، حالا باید از رویای حضور خود در بازی‌های المپیک ۲۰۲۱ دست بکشند. مدت زیادی از آخرین حضور دختران وزنه‌بردار در مسابقات انتخابی المپیک نمی‌گذرد و آنان که از دستیابی به سهمیه المپیک مأیوس شده بودند، با مظهر شدن تعلق وایلد کارت به دلیل نوبادون وزنه‌برداری زنان در ایران، دوباره امیدوار شدند؛ اما کمیته بین‌المللی المپیک عنوان کرد که وایلد کارت تنها به کشورهایی تعلق می‌گیرد که کمتر از ۸ سهمیه در مجموع تمامی رشته‌ها به‌دست آورده‌اند. این موضوع سبب شد تا فدراسیون وزنه‌برداری نام‌های را در این باره به کمیته بین‌المللی المپیک ارسال کند که در نهایت با پاسخ منفی کمیته روبه‌رو شد. نایب‌نیس از فدراسیون می‌گوید: اگر دختران ما امتیازهای لازم را کسب می‌کردند و یکی از ۸ نفر برتر دنیا می‌شدند، می‌توانستیم ۲ سهمیه بگیریم و مستقیم وارد المپیک شویم. در حال حاضر برای زنان ما با توجه به نوبادون این رشته، حضور در المپیک مقدور نیست. امید دیگر این است که وزنه‌برداران ما بتوانند در میان ۶ یا ۸ نفر برتر آسیا قرار بگیرند تا شانس حضور در المپیک را کسب کنند. این قضیه دور از دسترس نیست. همچنین ۶ یا ۸ نفر برتر آسیا، وزنه‌برداران برتر جهان هم محسوب می‌شوند؛ به همین دلیل دختران ما امید دارند تا بتوانند با کسب سهمیه آسیا به المپیک بروند.

خبر ویژه

آزمایشی بازگشت فوتبال

فوتبال باشگاه‌های مشهد و استان بعد از هفته‌ها تعطیلی امروز با لحاظ شرایط ویژه از سر گرفته می‌شود

۰۸

پشت پای بنز ما به قلب بارسا!

۰۸

ماکت هواداران پرسپولیس در آزادی

۰۸

۱۳۰۰ صفحه شکایت

۱/۳ میلیارد برای هیچ

هزینه سنگین پرسپولیس برای ندادن پول برانکو به جایی نمی‌رسد

۰۹

بازگشت کاپیتان تیم ملی فوتبال به لیگ یونان

۰۹

با جواد وارسته

پیش کسوت هدف گلکاری فوتبال مشهد

متأسفانه امروز فوتبال روی مادیات می‌چرخد

۰۵

بادامکی: شهر خودرو امسال هم می‌تواند آسیایی شود

۰۵

هر رشته‌ای رفتیم، همه چیز به بی‌پولی ختم شد

گفت‌وگو با دختر ورزشکار مشهدی که تجربه پوشیدن پیراهن تیم ملی در ۳ رشته ورزشی را دارد

۲ رشته شرکت می‌کردم که توانستم عنوان‌های مختلفی کسب کنم. سال ۲۰۱۶ اولین مسابقات بین‌المللی به میزبانی ایران برگزار شد و من نیز در تهران در رشته کیو کوشین روی تاتامی رفتم و مدال طلا گرفتم. چند ماه بعد به مسابقات جهانی کیو کوشینگ و کاراته اعزام شدم. در مسابقات جهانی هند، بهترین‌ها حضور داشتند؛ با این حال من ترسی از حریفانم نداشتم. با وجود اینکه در کنار رینگ هر ورزشکار خارجی ۴ مربی داشت و سال‌ها سابقه بازی بوکس داشتند، ولی من با تنها مربی خودم حضور داشتم و می‌دانستم که از آن‌ها برتر هستم. برای موفقیت در آن میدان، روزی ۱۱ ساعت تمرین کرده بودم. همین موضوع باعث شد در آن مسابقات ۲ طلا از هر ۲ رشته کسب کنم.

● طلای جهانی دیگر با درفتگی و مسمومیت

سال ۲۰۱۷ نیز به مسابقات ترکیه دعوت شدم که در رشته کمیته طلا را خودم دنبال کنم. برای باشگاه نیز در کاشمر با وجود اینکه شهرستان کوچکی است، ۲ باشگاه بسیار مجهز وجود دارد که تصمیم گرفتم تمریناتم را آنجا دنبال کنم و الان ۶ سال است که هر هفته برای تمرین ۲ بار در راه مشهد و کاشمر هستم. نزدیک مسابقات نیز راهی تهران می‌شوم. برای باشگاه به رینگ استاندارد، کیسه خوب و باکیفیت، تاتامی مناسب، فضای کامل‌رزمی و تخصصی نیاز داریم و در مشهد من هنوز چنین چیزی را تجربه نکرده‌ام. تازگی‌ها شرایط مربیان باتجربه‌تر بهتر شده، ولی برخی مربیان فقط دعوی خیابانی به دختران آموزش می‌دهند و این خیلی بد و آسیب‌زننده است.

● گرفتن طلای جهان در کنار حرفه‌ای‌ها

عصاران خاطر نشان می‌کند: با توجه به شباهت‌هایی که کیو کوشینگ و کاراته کیو کوشین با یکدیگر دارند، در رقابت‌های

مژده رنگیان
m.rangian@shahraranews.ir

گفت‌وگو

سه بار شکستگی بینی، ۲ بار در رفتگی فک صورت، شکستن دندان و شکستگی و در رفتگی‌های ریز در دست و پا را تجربه کرده است. برخلاف باورهایی که بعضی ورزش‌ها را برای دختران مناسب نمی‌دانند، رفتار و منش او نشان می‌دهد این رشته سخت‌تر از او دختری مهربان‌تر و به قول خودش خاکی‌تر ساخته و از انتخابش هیچ‌گاه پشیمان نشده است.

در طول عمر بیست و چهار ساله خود رشته‌های مختلف ورزشی را تجربه کرده است؛ از ژیمناستیک و دوومیدانی تا فوتسال و رانگی و تکواندو و در نهایت کیو کوشینگ و کاراته حتی به عضویت تیم‌های ملی مختلفی نیز در آمد، اما می‌گوید انتهای ورزشی، چه فردی چه گروهی، آینده ورزشکار در گرو پول و حامی مالی است. «اگر استعداد داشته باشی و بهترین هم باشی اما کسی حمایت نکند و پولی نباشد، هیچ‌وقت دیده نمی‌شوی و خیلی زود فراموش می‌شوی.» روشنگر عصاران، ملی‌پوش رزمی کار مشهدی، که نامش با طلای جهانی کیو کوشینگ و کاراته کیو کوشین شناخته شده است، درباره راهی که تا به امروز طی کرده است، می‌گوید: از چهار سالگی ژیمناستیک کار می‌کردم، با توجه به شرایطی که داشتم، همیشه در مسابقات آمادگی جسمانی حضور داشتم و مقام کسب می‌کردم. آن زمان کسی به ما از مسابقات جهانی و بین‌المللی نمی‌گفت و سقف آرزوهای ما، مسابقات قهرمانی کشور بود. دوسالی در فوتسال بودم، اما هنوز آن سال‌ها جایگاه خوبی نداشت و می‌گفتند آینده ندارد. با آگهی آشنا شدنم ۸ سال آن را دنبال کردم. در این سال‌ها به تیم ملی نوجوانان دعوت شدم. قرار بود به هند اعزام شویم که به خاطر بی‌پولی فدراسیون این اتفاق نیفتاد. در لیگ‌های کشوری بازی می‌کردیم، ولی آنجا هم مشکل پول وجود داشت و با هزینه خودمان زمین تمرینی اجاره می‌کردیم و حتی برای رفتن به مسابقات، خودمان هزینه رفت‌و برگشت را می‌دادیم.

● مشهد بدون رینگ استاندارد و تخصصی

او ادامه می‌دهد: فکر کردم شاید در رشته انفرادی دیگر خبری از این بی‌پولی‌ها و اعزام‌شدن‌ها نباشد. با رشته رزمی کیو کوشینگ آشنا شدم، ولی در مشهد متأسفانه مربی خاتم و باشگاه استاندارد و مجهزی برای این رشته پیدا نکردم. در نهایت با مربی آقایان که تجربه زیادی در این رشته داشت، آشنا شدم و قرار شد او برام برنامه بنویسد و من آن‌ها

کسب کردم و در کاتا نقره گرفتم. همان مسابقات بود که ۲ بار فکم با ضربات خطای حریف در رفت، ولی اخراج نشد. بعد از این مسابقات دیگر اسپانسر برای اعزام وجود نداشت، به همین خاطر سال ۲۰۱۹ کسی ما را نمی‌پندد.

● مسؤلان مشهدی را نمی‌شناسم

ملی‌پوش مشهدی می‌گوید: متأسفانه رشته کیو کوشینگ بسیار مظلوم و مهجور است، به ویژه در بخش بانوان؛ زیرا هیچ تبلیغی درباره آن نمی‌شود، اخبار به آن نمی‌پردازند و برای رسانه‌ها جذاب نیست. در نتیجه اسپانسر نیز به آن توجه نمی‌کند. من حتی با وجود داشتن مدال‌های جهانی برای ثبت مدال در سامانه، خودم باید پیگیر کارهای فدراسیون باشم؛ در غیر این صورت آن‌ها فراموش می‌کنند، به‌طوری‌که هیچ اثری از ورزشکاران این رشته و مدال‌هایشان نیست.

● او تصریح می‌کند: در مشهد هیچ ارتباطی با هیئت و مسئولان نداشته و اطلاعی از برنامه‌هایشان ندارم، حتی یک استقبال ساده هم بعد از کسب مدال جهانی از ما نداشتند. در سال‌های گذشته بیشتر کارشکنی می‌کردند تا حمایت، به همین خاطر کارهایم را از طریق فدراسیون پیگیری می‌کنم. در ریغ از یک تشکر و تقدیر. آرزوی مراسم و هدیه به دلمان مانده است. بهترین جایزه‌ای که داده می‌شد، پتوی مسافرتی بود و با این شرایط، ورزشکاران هیچ منبع درآمدی ندارند و در کنار حفظ آمادگی باید به فکر پول درآوردن هم باشند. برای اعزام‌ها نیز ورزشکار خود باید ۲۰ میلیون تومان هزینه کند تا بتواند به مسابقات برود.

● باید به دعوت‌نامه‌های خارجی فکر کنم

عصاران درباره حضورش در کشور‌های دیگر می‌گوید: همان دوره نخست که مدال آوردم، از چندین کشور همچون فرانسه، انگلیس، آلمان و باکو دعوت‌نامه گرفتم که همگی گفته بودند ماه به ماه حقوق می‌دهند، به همراه هزینه‌های اسکان و تمرین. آن زمان بیست‌ساله بودم و فکر می‌کردم در کشور خودمان وضعیت برای ورزشکاران بهتر می‌شود و می‌توانم با لباس ایران مدال‌های دیگری کسب کنم، اما هیچ کدام از این پیش‌بینی‌ها درست نبود و بدتر شد. اسپانسر پیدا نشد و همه هزینه‌ها بر دوش خود ورزشکار و خانواده‌اش بود. حالا با گذشت این سال‌ها تصمیم عوض شده است و برای رسیدن به برنامه‌ها و اهدافم، باید فراتر از ایران بروم و اگر پیشنهادی داشته باشم، حتماً به آن فکر می‌کنم.

همین امروز تبلیغات خود را شروع کنید

مشهد - خیابان دانشگاه - نبش دانشگاه ۱ - روزنامه شهرآرا - طبقه دوم

۰۵۱ داخلی ۵۲۷ | ۳۷۲۸۸۸۸۱ | agahi.shahraranews@gmail.com

روزنامه شهر امید و زندگی